

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۰۱ فبروری ۲۰۲۱

انگلس و ادبیات فارسی (نامه ای از انگلس به مارکس)

چند هفته ایست که در پهنه ادبیات و هنر مشرق زمین غرق شده ام. از فرصت استفاده کرده و به آموختن زبان فارسی

پرداخته ام. آنچه تاکنون مانع شده است تا به آموختن زبان عربی بپردازم، از یک سو نفرت ذاتی من به زبان های سامی است و از سوی دیگر وسعت غیرقابل توصیف این زبان دشوار با حدود چهار هزار ریشه که در دو تا سه هزار سال شکل گرفته.

به عکس، زبان فارسی، زبانی است بسیار آسان و راحت. اگر الفبای عربی نبود که همیشه پنج، شش حرف تقریباً یک صدا تلفظ می شوند و اعراب نیز روی کلمه ها گذاشته نمی شود که دشواری هائی در خواندن و نوشتن به وجود می آورد با این حال قول می دهم که در ۴۸ ساعت دستور زبان فارسی را فرا بگیرم. این هم به دلیل لجبازی با «پیپر» (Pieper). اگر او خیلی مایل است که با من به رقابت برخیزد، این گوی و این میدان. زمانی را که برای فراگیری زبان فارسی در نظر گرفته ام حداکثر سه هفته است، حال اگر آقای پیپر توانست در دو ماه این

زبان را بهتر از من یاد بگیرد اذعان می کنم که او در زمینه فراگیری زبان از من به مراتب بهتر است.

برای «وایتلینگ» (Weitling) بسیار متأسفم که فارسی نمی داند زیرا اگر آشنائی با این زبان داشت می توانست «آن زبان جهانی را که در آرزو داشته، بیابد».

به عقیده من فارسی تنها زبانی است که در آن مفعول بی واسطه و با واسطه وجود ندارد.

در ضمن، حافظ پیر خراباتی را به زبان اصلی خواندن، لذتی دارد که میسر. اما «سر ویلیام جونز»، با عشق وافر کلمات زشت و رکیک را در اشعار حافظ به کار برده است و همان اراجیف را به عنوان مثال و شاهد در کتاب Commentaras Poesis Asiaticae نقل کرده و به شعر یونانی در آورده است، جالب اینجاست که او ترجمه همان کتابش را به زبان لاتین، ماوراء وقاحت و پر از سخنان زشت و رکیک خوانده و رعایت نکردن غفت کلام دانسته.

بدون شک جلد دوم از مجموعه آثار جونز درباره اشعار عاشقانه برای تو بسیار سرگرم کننده خواهد بود. اما بخش ادبیات فارسی به لعنت ابلیس هم نمی ارزد.

از مجموعه آثار مارکس و انگلس

بازنویس: یاشار آذری آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

تاریخ بازنویسی: ۸/۱۸/۸۳

۱- ویلهلم پیپر (متولد ۱۸۲۹)، زبان شناس و روزنامه نگار، عضو اتحادیه کمونیست ها. جزو مهاجرانی که در لندن زندگی می کرد.

۲- ویلهلم وایتلینگ (۱۸۰۸) در آغاز شاگرد نجار بود، پس از آشنائی با مارکس و انگلس از کمونیست های افراطی شد و در سال ۱۸۶۹ به امریکا مهاجرت کرد. او در آرزوی یک زبان جهانی بود و برای این منظور زبان المانی را پیشنهاد کرده بود، منتها با حذف مفعول باواسطه و بی واسطه.